

Ernst Rückert, 4. januar 1829 – 16. januar 1834. (5 jaar)

Luise Rückert, 25. juni 1830 – 31. december 1833. (3 ½ jaar)

1.

Nun will die Sonn' so hell aufgehn,
Als sei kein Unglück
Kein Unglück die Nacht geschehn!
Das Unglück geschah nur mir allein!
Die Sonne,, die Sonne!
Sie scheint allgemein

Nu komt de zon weer vrolijk op
Alsof ons onheil
Ons onheil vannacht dan stopt
Dat onheil dat teistert ons alleen
De zon schijnt, de zon schijnt
Zij schijnt voor iedereen

Du mußt nicht die Nacht in dir verschränken
Mußt sie ins ew'ge Licht
Ins ew'ge Licht versenken!
Ein Lämplein verlosch in meinem Zelt!
Heil, heil sei dem Freudenlicht der Welt!
Heil, heil sei dem Freudenlicht der Welt!

Nooit laat ik die nacht van binnen opslaan
Laat hem in eeuwig licht
In eeuwig licht doen opgaan
Mijn kaarsjes zijn uit, 't is donker thuis
Dank, dank voor wat levenslicht in huis
Dank, dank voor wat levenslicht in huis

2.

Nun seh' ich wohl,
Warum so dunkle Flammen
Ihr sprühtet mir in manchem Augenblicke.
O Augen! O Augen!
Gleichsam, um voll in einem Blicke
Zu drängen eure ganze Macht zusammen.
Doch ahnt' ich nicht,
weil Nebel mich umschwammen,
Gewoben vom verblendenden Gesckicke,
Daß sich der Strahl bereits zur Heimkehr schicke
Dorthin, dorthin

Ik zie ineens
die kooltjes in je ogen
Vuurspuwend in die laatste ogenblikken
Die ogen! Die ogen!
Bijna als bundelden die blikken
Dat wat je overhad aan geestvermogen
Hoe blind was ik
Ik hield mijn hoofd gebogen
Want zag je mijn ellende zou je schrikken
Nu jij je bliksemsnel wist los te wrikken
Terug, terug

von wannen alle Strahlen stammen.

Ihr wolltet mir mit eurem Leuchten sagen:
Wir möchten nah dir bleiben gerne!
Doch ist uns das vom Schicksal abgeschlagen.
Sieh' uns nur an,
denn bald sind wir dir ferne!
Was dir nur Augen sind in diesen Tagen:
In künft'gen Nächten sind es dir nur Sterne.

3.

Wenn dein Mütterlein
tritt zur Tür herein,
Und den Kopf ich drehe,
ihr entgegen sehe,
Fällt auf ihr Gesicht
erst der Blick mir nicht,
Sondern auf die Stelle,
Näher, näher nach der Schwelle,
Dort, dort wo würde dein
lieb Gesichten sein,
Wenn du freudenhelle
trätest mit herein,
trätest mit herein,
Wie sonst, mein Töchterlein.

Wenn dein Mütterlein
tritt zur Tür herein,
Mit der Kerze Schimmer,
ist es mir, als immer
Kämst du mit herein,
huschtest hinterdrein,
Als wie sonst ins Zimmer!
O du, o du, des Vaters Zelle,
Ach, zu schnelle, zu schnell
erloschner Freudenschein!
erloschner Freudenschein!

4.

Oft denk' ich, sie sind nur ausgegangen!
Bald werden sie wieder nach Hause gelangen!
Der Tag ist schön! O sei nicht bang!
Sie machen nur einen weiten Gang!

Jawohl, sie sind nur ausgegangen
Und werden jetzt nach Hause gelangen!
O, sei nicht bang, der Tag is schön!
Sie machen nur den Gang zu jenen Höh'n!

Tot aan de hoogste hemelbogen

Bijna of jij mij zicht op licht wou geven:
“Wij waren graag bij jou gebleven
Maar al vandaag ten dode opgeschreven
Kijk nog eens goed,
Straks zie je ons van verre
Wat jij voor ogen houdt, dat blijft in leven
En straks bij nacht dan houd jij dat voor sterren

Soms roept mama mij
Prompt kijk ik opzij
Weet je waar mijn blik gaat
Als ze in de deur staat?
Niet naar haar gezicht
Waar mijn blik zich richt
Maar onwillekeurig
Lager, lager in het deurlicht
Daar, daar waar nu jouw klein
Blij gezicht zou zijn
Kwam jij fris en fleurig
Mee aan mama's zij
Mee aan mama's zij
Opnieuw, mijn dochter zijn

Soms roept mama mij
Prompt kijk ik opzij
Net of door de hal snijdt:
“Papa, ikke bal kwijt”
Storm je haar voorbij
Stort je blij op mij
Ach, ik lachte altijd
“Bal kwijt, bal kwijt!” maakt me nu treurig
Doe de deur dicht, die deur
Vol donker zonneschijn
Geronnen zonneschijn

Vaak denk ik, ze zijn wat blijven hangen
Ze weten de weg, hou ze thuis niet gevangen!
't Is heerlijk weer! Nee, wees niet bang
Ze gaan doodgewoon hun eigen gang

Welja, ze zijn wat blijven hangen
Je weet de weg, blijf thuis niet gevangen
Nee, wees niet bang, 't is heerlijk weer
Ze gaan gewoon hun gang in hoger sfeer

Sie sind uns nur vorausgegangen
Und werden nicht wieder
nach Hause verlangen!
Wir holen sie ein auf jenen Höh'n
Im Sonnenschein!
Der Tag is schön auf jenen Höh'n!

De hemel heeft hen warm ontvangen
Een kind zal daar heus niet
Naar huis verlangen
Ooit zien wij ze weer in hoger sfeer
In zonneschijn
't Is heerlijk weer in hoger sfeer.

5

In diesem Wetter, in diesem Braus,
Nie hätt' ich gesendet die Kinder hinaus;
Man hat sie getragen hinaus,
Ich durfte nichts dazu sagen!

In deze regen, in deze ruis
Dan laat je als vader je kinderen thuis
Men heeft ze gedragen, gedragen uit huis
Ik stond daar stil en verslagen!

In diesem Wetter, in diesem Saus,
Nie hätt' ich gelassen die Kinder hinaus
Ich fürchtete sie erkranken;
Das sind nun eitle Gedanken.

In deze regen, in deze bui
Dan hou je als ouders je kinderen thuis
Geen kou op die tere longen
Ik had ze binnengedwongen

In diesem Wetter, in diesem Graus,
Nie hätt' ich gelassen die Kinder hinaus;
Ich sorgte, sie stürben morgen,
Das ist nun nicht zu besorgen.

In deze regen, in deze bruis
Dan hou je als ouders je kinderen thuis
Zo haal je niet eens de morgen
Nu overbodige zorgen

In diesem Wetter, in diesem Graus!
Nie hätt' ich gesendet die Kinder hinaus!
Man hat sie hinaus getragen,
ich durfte nichts dazu sagen!

In deze regen, in deze bruis
Dan laat je als vader je kinderen thuis
Men heeft ze uit huis gedragen
Ik stond met stomheid geslagen

In diesem Wetter, in diesem Saus,
In diesem Braus,
Sie ruh'n, sie ruh'n
als wie in der Mutter,
der Mutter Haus,
Von keinem Sturm erschrecket,
Von Gottes Hand bedecket.
Sie ruh'n, sie ruh'n
wie in der Mutter Haus,
wie in der Mutter Haus,

In deze regen in deze bui
Dit stormgedruis
Is rust, is rust
als zijn zij bij moeder,
bij moeder thuis
Nu kan geen storm hen raken
De geest zal hen bewaken
In rust, in rust
Als bij hun moeder thuis
Als bij hun moeder thuis